

Žinome, kad visada yra geriausia kitam siūsti būtent tokią žinią ar mintį, ar jausmą, kokios tu norėtum sulaukti iš to kito žmogaus. Ne todėl, kad tas kitas tau sugrąžina tavo laiškus tarsi neskaitytus ar dovaną visai neišpakuotą, bet todėl, kad tokiu pat veiksmu, kaip atoveiksmiu, mes visada gauname kaip kokių bumerangu atgal. Taip, tai protingas būdas, ir labai apsikrus...

Kaip tuo galime gyventi? Į ką tai būtų panašu? Gal į tai:

- Nori geros dienos – iš ryto atverk langą ir savo širdies duris naujai dienai...
- Nori grožio, ramybės ir jaukumo – dainuok savo mėgiamas dainas (“Tu girių paslaptis pažįsti, ir medžių kalbą supranti...”), arba dainuok pats, jas kurdamas...
- Nori, kad tave sutiktų su šypsena – nusišypsok ryte pirma savo atvaizdui veidrodyje, o paskui ir sutiktam žmogui...
- Nori, kad tave mylėtų – apkabink sutiktą žmogų, pasakyk mylimam žmogui, kad kaip gerai, kad jis yra tavo gyvenime, padovanok atsitiktiniam praeiviui gatvėje šypseną arba malonią smulkmeną... Kartą, eidamas Laisvės alėjoje, pro šalį praeinanti moteris ištarė girdimai: “Oi, koks gražus tu...”. Tai gal smulkmena, bet privertė nudžiugti ir nudžiuginti šypsena ją ir paskui kitus. Tai praturtina ir užkrečia gyventi tokiu būdu...

Ir niekada negalvok, kad atiduodi tik dėl atpildo, neskaičiuok procentų, nelauk dividendų – galbūt kaip kokių bumerangu – laimė, ramybė ir gerumas ateis iš visiškai kito žmogaus. Juk to ir pakanka – būti apsikriu gėrio dovanomis kitam, tarsi atveri savo širdies langus, tiesiog taip, besąlygiškai – laukiamą gyvenimo skonį ir grožį pajusi. Būtinai, netikėtai! Kitaip nebūna.

“Jėzus Kristus, būdamas turtingas, tapo vargdieniu, kad jūs taptumėte turtingi per Jo neturtą.”

2 Kor 8, 9

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Am 8, 4-7; Ps 112, 1-2. 4-8; 1 Tim 2, 1-8

Psalmės atliepas

Šlovinkite Viešpatį: Jis pakelia vargšą.

Evangelija pagal Luką (16, (1-9). (10-13))

Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Buvo vienas turtingas žmogus. Jis turėjo prievaizdą. Tas buvo jam apskūstas, esą eikvojas jo turtą. Tuomet, pasišaukęs jį, turtuolis pasakė: `Ką aš girdžiu apie tave šnekant?! Duok savo prievaizdavimo apyskaitą, nes jau nebegalėsi būti prievaizdu`. O tasai tarė sau: `Ką veiksiu, kad šeimininkas atima iš manęs prievaizdavimą? Kasti neįstengiu, o elgetauti man gėda. Jau žinau, ką daryti, kad žmonės mane priimtų į savo namus, kai būsiu atleistas iš tarnybos`.

Jis pasikvietė po vieną savo šeimininko skolininkus ir klausė pirmąjį: `Kiek tu skolingas mano šeimininkui?` Šis atsakė: `Šimtą statinių aliejaus`. Tada jis tarė: `Imk savo skolos raštą, sėsk ir tuoj pat rašyk: penkiasdešimt`. Paskui klausė kitą: `O kiek tu skolingas?` Anas atsakė: `Šimtą saikų kviečių`. Jis tarė: `Imk skolos raštą ir rašyk: aštuoniasdešimt`.

Šeimininkas pagyrė suktąjį prievaizdą, kad jis gudriai pasielgęs. Šio pasaulio vaikai apskuresni tarp panašių į save negu šviesos vaikai`.

„Taip pat ir aš jums sakau: darykitės bičiulių iš nešvaraus pinigų, kad, galui atėjus, jie priimtų jus į amžinąsias padangtes. Kas ištikimas mažmožiuose, tas ištikimas ir didžiuose dalykuose, o kas nesąžiningas mažmožiuose, tas nesąžiningas ir dideliuose dalykuose. Jei tad jūs nepasirodėte patikimi tvarkydami nešvarų pinigą, tai kas patikės jums tikrąsias vertybes?! Ir jeigu nebuvote patikimi su svetimu daiktu, tai kas jums duos tai, kas jūsų?!“

„Joks tarnas negali tarnauti dviem šeimininkams: arba jis vieno nekės, o kitą mylės, arba prie vieno bus prisirišęs, o kitą nieku vers. Negalite tarnauti Dievui ir pinigui`.

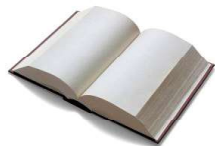
Evangelijos komentaras:

Su žmogaus psichologija šis palyginimas apie apskurų prievaizdą, regis, visiškai prasilenkia: kas gi pasitikės žmogumi, vadovu ar kokiu kitu viršiniu, žinodamas jo įprotį eikvoti ne savo turtą ir nurašyti ne savo skolas? Nebent kaip draugą priims tie, kurių skolas buvo nurašytos ar gerokai sumažintos. Bet vargu ar kas patikės jam savo pačių turtą...

Galimas tik vienas suprantamas atsakymas - kad toks žmogus pernelyg gerai pažįsta savo šeimininką: pastarajam rūpi ne eikvojamas turtas, bet kam ir kodėl jis jį eikvoja - ar savo paties naudai, ar nesugeba tvarkytis, ar priešingai - kity, prisiskolinusių naudai? Paprasčiausiai gailestingumui ar norui daryti gėrį kitiems jo draugams. Net jeigu, prieš pasišaukiant jį šeimininkui pateikti ataskaitos, jis eikvojo turtą savo naudai, tai ši jo skola šeimininkui nurašoma dėl to, kad jis nurašė skolas šeimininko skolininkams. Jis paprasčiausiai „išleido į apyvartą“ paties šeimininko dosnumą ir gailestingumą. Galbūt tai jam ir buvo įskaityta kaip „ištikimybė“, arba, dar geriau, „patikimumas“, arba „panašumas į patį šeimininką“.

Ir kas gi tas prievaizdas? Argi ne Tas, kuriam Tėvas patikėjo viską, „visą valdžią danguje ir žemėje“, ir kiekvieną mūsų, Jo skolininką, kad „nė vieno nepražudytų“? Argi Jis nepasidarė iš mūsų sau bičiulių, nurašydamas mūsų skolas Tėvui? Ir argi mes patys, Jį sekdami ir eikvodami Dievo mums suteiktas gėrybes, būdami Jam skolingi, neturime lygiai taip pat „nurašyti“ kitų skolas Jam, kad galiausiai „pasidarytume“ sau bičiulių, kurie priimtų mus „į amžinąsias padangtes“? Nelaikyti kitų Dievo skolininkais - argi tai nereiškia nieko neteisti ir nesmerkti, ir nereikalauti iš jų „sąžinės apyskaitos“, kad ir kaip kartais norisi primesti kitiems jų neteisumą ir „neteisingą“ gyvenimo būdą, Dievo vietoj sprendžiant?

Visi esame skolininkai ir vienintelis mums prieinamas „teisumo“ kelias - džiaugtis neišsenkamu Dievo dosnumu ir gailestingumu. Ir ne tik sau, bet pirmiausia - kitiems, ir „nurašyti“ kitų prisiskolinimus Jam, kad mūsų gyvenimas taptų tiesiog dėkingumu savam šeimininkui.

Apie... valdišką sąžinę

Esu piktas, pavargęs ir „bizniukas“ stringa... reikia nueiti išpažinties. Gal padės. Bandau pasikartoti Dešimt Dievo įsakymų. Pradedu. Pirmasis – Neturėk kitų dievų... – Čia viskas puiku, šaunuolis! Netark Dievo vardo be reikalo – prasti popieriai... Švęsk sekmadienį – dirbau... Nežudyk – ačiū Dievui, nenusidėjau... Devintasis – Negeisk svetimos moters – beveik nenusidėjau! Na, ir liko... – koks ten tas paskutinis? Negeisk svetimo turto! Sudėtingas reikalas...

Po universitetinių studijų prieš gerus du dešimtmečius stačia galva įpuoliau į verslą. Steigiau įmones, kūriau darbo vietas, gaminome, prekiaavome, vienožo – sukausi... Kartais pasisekdavo, kartais ne. Bet kokiu atveju sekėsi geriau, nei teigia verslo klasika, kad tik viena veikla iš dešimties būna sėkminga.

Kaip žinoma, nėra verslininkų, kurie nesusiduria su valdiškais slenksčiais. Kas tyko peržengus – žinome daugelis; jei užėjome pirmą kartą, dažniausiai sutinkame tiriamą žvilgsnį, panašiai kaip gražuolės manekenės pirminėje atrankoje. Po to mums išvardijamas sąrašas įvairių problemų, dėl kurių turėtume įjungti atbulinės eigos bėgį, pavožti valdiškas duris iš kitos pusės ir džiaugtis, lyg net ir nebuvome užėję. Nesąmonė – paprieštarausite, būna, kad lydi sėkmė. Būna, sutinku, panašiai kaip loterijoje – po tiražo džiaugiamės, jog tik vieną bilietą nusipirkome, nes kitus savo pinigus išgelbėjome.

Bet antai prieš keletą metų teko garbė (gal sėkmė, o gal nelaimė?!) pabuvoti anapus... Turiu omenyje – valstybės tarnautojo kailyje. Patirtis įdomi. Tai kontroliuojanti valstybės institucija. Išties net nelabai svarbu, kuri konkrečiai, nes situacija neturi esminių skirtumų. „Geroji“ žinia ta, kad tapęs tokios institucijos tarnautoju tikrai ne veltui eisite išpažinties. Yra ir „blogoji“ žinia – jūsų šansai tapti tuo tarnautoju panašūs į galimybę laimėti aukso puodus loterijoje. Jeigu neturite pakankamo svorio užtarėjų... Aš tokių radau politinės partijos branduolyje. Kai „mano klausimas“ buvo „paderintas“ – be vargo laimėjau konkursus valstybės tarnautojo pareigoms užimti.

Toliau dar gražiau. Tokioje tarnyboje atsiveria juodas nuodėmių ir gundymų liūnas. Iš vienos pusės, pagautieji LR teisės aktų pažeidėjai šelmiškai šypsosi, merkia akį ir siūlo visokias žemiškas malones; iš kitos pusės – aukšti valdiškos kontoros cerberiai įtariai stebi, kuo užsiimi, liaudiškai tariant, domisi, „kiek turi ir ką galvoji“. Mat pažangu pusę gautos juodosios „malonės“ siūsti aukštyn, vadinamąja „valdžios vertikale“; užlipusi pakankamai aukštai toji malonė auga ir veši, gali keisti savo formas, tapti įvairiomis įtakomis, privalomai surenkamais balsais rinkimuose, įgauti įvairiausius gerų idėjų ar menamo gėrio pavidalus. Tik šio reiškinio esmė nesikeičia, ji lieka juoda mazuto pėkla.

Jei laikaisi mūsų Dievo įsakymų Negeisk svetimo turto, Nekalbėk netiesos, Nevok, mano, kaip Lietuvos valstybės tarnautojo, darbinis gyvenimas ilgainiui subjūra tarsi lapkričio oras. Toje sistemoje egzistuoja sava sąžiningų žmonių atmetimo sistema. Aukštiesiems vadams vis labiau kyla noras sutankinti mano darbotvarkę, griežčiau vertinti įvairius mano nusizengimus, įdėmiau skaičiuoti mano darbo sekundes. Ir visa tai griežtai laikantis mylimos Tėvynės teisės aktų.

Dažnas pilietis palūžta. Sekmadienį nuėjęs prie klausyklos išpažįstu nuodėmes, paskui atsiprašau: „Atleisk, Viešpatie, daugiau nepajėgiu atsispirti gundymui, nusidėsiu Tavo įsakymams...“ Dievas išklauso ir turbūt tyliai patraukia nuo manęs savo ranką, kuri tarsi bažnyčios kupolas virš galvos saugojo ir dengė nuo nelaimės... →

Jei teko kristi nuo kopėčių, kiekvienas supratome: suklydau, tuoj bus smūgis, teks už klaidą sumokėti tam tikrą kainą. Jei apgavome savo artimą, atpildas ateina vėliau.

KOMUNIJOS, IŠPAŽINTIES IR SUTVIRTINIMO SAKRAMENTAMS RUOŠIMASIS

Siekdami krikščioniško gyvenimo sąmoningumo, kviečiame visus Šlienavos ir Viršužiglio parapijiečius, norinčius ruoštis sakramentų šventimui, kreiptis į parapijos kleboną iki spalio mėn. Paskambinkite arba parašykite žinutę tel. nr.: +370 688 37142.

Spalio pradžioje susirinksimė, apsitarsimė ir pradėsime ruošę.

Keliaujančiųjų ir vairuotojų diena; migrantų ir pabėgėlių diena

Keliaujančiųjų ir vairuotojų diena kasmet minima paskutinį rugsėjo sekmadienį, šiais metais rugsėjo 28 d. Taip pat ateinantį sekmadienį savomis mintimis "nukeliausime" pas žmones, kurie yra palikę savus namus..., pas mingruojančius žmones, ieškančius naujų namų, pabėgusius iš savo krašto ar namų dėl įvairių priežasčių. Būsime ramybės ir naminio gyvenimo linkėjime jiems visiems.

Minint keliaujančiųjų ir vairuotojų dieną, turėsime progą prisiminti apie saugų elgesį keliuose, atsakomybę ir pagarbą vieni kitiems. Pirmiausia, sau gero elgesio kelyje linkėsime.

Prasidedant tamsesniems vakarams, išėję į kelią naudokime atšvaitus, apsirenkime šviesą atspindinčias liemenes, kad būtume matomi ir nesudarytume avarinių situacijų.

Tad ateinantį sekmadienį sau ir visiems palinkėsime saugumo ir sėkmės keliuose, kellonėse, taip pat ir Dievui padėkosime už globą bei paprašysime ir toliau mus laiminti.

Spalio mėnuo – Rožančiaus maldos mėnuo

Artėja spalio mėnuo – Švč. M. Marijos garbei skirtas mėnuo, kurio metu į Dievo Motiną Mariją kreipiamės su Rožančiaus malda, apmąstydami pagrindines tikėjimo paslaptis (slėpinius). Ši malda kilo iš senos vienuolių, atsisakyrių maldos tradicijos, yra paremta Biblijos žodžiais ir įvykiais.

Šlienavos bažnyčioje Rožančiaus malda melsimės pusę valandos prieš sekmadienio 9 val. Eucharistijos šventimą (šiai maldai vis pagelbsti Ada, nuoširdžiausia pagalbininkė mums maldoje. Visi sakome AČIŪ jai!).

Darbo dienomis Rožančiaus maldai, Šlienavos bažnyčioje, rinksimės pusę valandos prieš vakaro Eucharistijos šventimą. Kadangi ne kiekvieną dieną Eucharistijos šventimas vyksta, todėl savaitės Eucharistijos šventimo tvarką visada rasite skelbimų lentoje.

Dėkojame ir džiaugiamės visais, kurie esate kartu, kurie kuriate, darote gerus darbus, tvarkote, puošiate, rūpinatės dėl kitų, remiate, ruošiate ir visiems pasitarnaujate bendruomeninių apeigų šventime, esate maldoje ir gerumo linkėjime vieni kitiems!

Nusidėjus dešimtajam Dievo įsakymui nepatogumų dažnai iškart nepajuntam; kas gi čia baisaus – pagavo pavydas, pagalvoju, kad verčiau aš turėčiau jo gėrybes, nes jis nežino, ką su jomis daryti, be to, jis „runkelis“.

Per laiką imi nejusti, nebesuprasti to ryšio tarp priežasties ir pasekmės, tačiau nėra tokios nuodėmės, kuri neturėtų pasekmių. Kitaip nebus – ateis ta valanda, tai tik laiko klausimas. Ir tuomet, kai stovėsime prie Slenksčio, mūsų visai nebežlugins įgyti žemiški turtai ir titulai.

Geroji žinia yra visada. Prisimenate: „...melsk už mus, nusidėjėlius, dabar ir mūsų mirties valandą.“ Tad galime ir privalome taisyti, kad ir ką anksčiau būtume padarę: nuo dabar iki kol išmuš toji mano valanda. Laiko – pakakamai.

Tomas DVYNYS, „Artuma“

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,

Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.